

Afbeelding (door ANP): SAIL Amsterdam 2025 – *eenieder die het zag, kon een glimp ervaren van de energie die in Nederland was ontketend in de Gouden Eeuw*

Er is een significante mate van herconceptualisatie vereist van wat proper gezien *de taken van de overheid* behoren te zijn, als wij in Nederland ooit een terugkeer willen realiseren naar een propere vrije (laissez-faire) samenleving. Hier heb ik in andere stukken reeds uitgebreid over geschreven, met name in het boekje "Antibarbari 2022" en het essay "Filosofische Navigatie in de 21^e Eeuw" (beiden zijn op mijn website te lezen). Toch vergt het slechts een beperkt aantal economische wijzigingen om opnieuw een Gouden Eeuw in Nederland te ontketenen. Na eerst een aantal opmerkingen vooraf te plaatsen, zal ik dat in hoofdlijnen aan u voorrekenen.

Het is hierbij de hoogste tijd dat men in Nederland (opnieuw) leert dat *geld dat u niet zelfverdiend heeft, niet van u is* – en dat het tevens *niet aan u (of wie dan ook) is om dit geld via de overheid, door dwang richting de eerlijke verdiener, van hem/haar af te nemen en te doen herverdelen naar anderen (of naar uzelf)*.

In een propere samenleving handelt men niet in het *onverdiende*.

Het is ook de hoogste tijd dat men leert dat 'het algemeen belang' een *kwaadaardig anti-concept* is – dat, sinds er *alleen individuen bestaan*, en het schenden van individueel recht ten gunste van enig 'sociaal belang', zodoende altijd betekent dat *sommige* individuen gedwongen worden te offeren aan de belangen van anderen – dat zodoende *dergelijke overheidsinmenging niet eerlijk kan worden ingezet*. Onthoud dat een overheid *geen productieve entiteit* is, maar een instituut met een *wettelijk monopolie op het gebruik van geweld*, gesymboliseerd door een pistool.

Het fundamentele verschil is gelegen in of een overheid dit 'pistool' richt op *criminelen en buitenlandelijke agressors* (zoals het behoort) – of dat een overheid zélf als een criminele bende handelt, door dit 'pistool' *op de eigen burgers* te richten.

Daarnaast geldt ook voor veel Nederlanders: wordt eindelijk eens *volwassen* in uw conceptie van "de overheid". *De overheid is niet de vervanging van het levensonderhoud en de verantwoordelijkheden die vóór u verzorgd en gedragen werden in uw jeugd door uw ouders.* Al deze verantwoordelijkheden liggen proper en alleen bij ieder individu zélf, vanaf de leeftijd van "wettelijke volwassenheid". De overheid is geen synoniem van de woorden "papa" en "mama".

Het politieke onbegrip in Nederland zakt in sommige gevallen nog een niveau lager: dat zijn de dierenpartijen. Partijen die "de mens" in de politiek niet als uitgangspunt nemen, zijn hiermee door hun eigen toegeven ongeschikt voor de politiek. Hoezeer ik zelf ook van dieren hou, gezien het concept "rechten" alleen betrekking heeft op het menselijk verstand, kunnen "beesten" zodoende logischerwijs en noodzakelijkerwijs geen rechten bezitten. (In Nederland maken wij slechts onderscheid tussen huisdieren en andere dieren, maar beiden vallen eenvoudigweg onder het eigendomsrecht van hun respectievelijke eigenaren. Proper gezien uiteten en effectueren consumenten hun morele voorkeuren omtrent de voedselproductie in de vrije markt, en omtrent de propere omgang met huisdieren direct in hun sociale relaties.)

Nog verder 'de ladder van irrationaliteit' naar beneden vinden we de klimaatpartijen (zie Antibarbari 2022) – en daar nog onder, op de bodem van irrationele politieke abjectheid: de partijen die een rassenstrijd danwel een strijd tussen de seksen lijken te willen uitlokken en ontketenen. In Nederland heeft iedere burger al decennialang gelijke rechten. Alleen in onvrije, autocratische samenlevingen kan men het bestaan van "etnostaten" observeren; alleen in vrije samenlevingen kan men een smeltkroes van verschillende mensen observeren – en Nederland is van die laatste misschien wel het beste (d.w.z. het meest morele) voorbeeld ter wereld. Wij behoren 'kleurenblind' te zijn, en dat is wat wij ook moeten zijn. Ook heeft iedere vrouw in Nederland al decennia dezelfde rechten en dezelfde kansen als iedere man – en kunnen zij allen zover reiken als hun eigen vaardigheden, ambities en inspanningen toelaten. Daar hoeft in Nederland wat mij betreft zodoende verder *niets* meer over te worden gezegd. Degenen die dit niet begrijpen, zijn hiermee degenen die zelf deel (en oorzaak) zijn van dit zogenaamde 'probleem'.

(Er is een categorie zo mogelijk nog lager dan de laatsten: de partijen die een verbod op abortus (in het eerste trimester) voorstaan – die het onderscheid weigeren te maken tussen een nog ongevormd hoopje protoplasma en een levende vrouw – die het verschil niet willen ontwaren tussen een potentialiteit en een actualiteit – die de levenden willen offeren aan de nog-niet-levenden (en dit "pro-life" noemen!) – die invloed willen uitoefenen, via overheidsmacht, in álle baarmoeders van álle vrouwen in het land, om hen ervan weerhouden een hoopje cellen weg te halen waarvan zij zich niet kunnen veroorloven (om welke reden dan ook) om deze tot een baby te laten volgroeien. Dergelijke ziekelijk bemoeizuchtige, middeleeuwse mentaliteit is in een moderne, wetenschappelijke samenleving simpelweg onuitsprekelijk.)

Het is de hoogste tijd dat wij politieke macht niet langer inzetten om de rechten van Nederlandse burgers te schenden – en het onderscheid leren maken tussen *politieke macht* en *economische kracht*, waarbij de laatste *niet wordt gesymboliseerd door een pistool, maar door het "dollarteken"* (of zo u wilt, oorspronkelijk door het teken van de Hollandse "florijn" – en nu, door het "bitcoin" teken: het symbool voor de scheiding van Staat en *geld*).

De keuze die iedere Nederlandse burger nu voorligt is simpel en fundamenteel: een terugkeer inzetten naar *individualistische*, d.w.z. *kapitalistische* beginselen (een scheiding van Staat en Economie) – óf ten onder gaan aan de allesdoordringende bemoeizucht, het kannibalisme en de lethargie van *collectivisme* (de totale vermenging van Staat en Economie).

'De rijken' zullen, indien het tot het laatste zou komen, eenvoudigweg uit Nederland vertrekken (zoals zij reeds en masse doen) – en degenen die het verschil hebben geleerd tussen rijk worden en rijk blijven, die redden het uiteindelijk wel (en 'opgeruimd staat netjes' voor diegenen die niet

uit noodzaak, maar 'gewoon' zonder weerstand reeds vertrokken zijn uit Nederland en dus de zeldzame waarde van Nederland niet hebben begrepen). Het zijn altijd voornamelijk de 'middenstanders', de 'arbeiders' en 'de armen' die onder collectivisme zullen lijden en zullen worden verzvolgen; die helemaal niet de middelen hebben om Nederland ooit te kunnen verlaten indien hun bestaan ervan af zou hangen – en die in dergelijk scenario zodoende dus *als eerste geconsumeerd worden en ten onder zullen gaan*.

Als het overweldigende bewijs geleverd ten tijde van Sovjet-Rusland – of het bewijs geleverd ten tijde van de scheiding van Duitsland in Oost en West – of het bewijs dat nu voor iedereen direct te aanschouwen is, in de verschillen in vrijheid en welvaart tussen Zuid- en Noord Korea – of het bewijs van de "brain-drain" in socialistisch Engeland – als dit allen tezamen nog niet (meer dan) voldoende bewijs was om de kwaadaardige gevolgen van collectivisme voor eeuwig en altijd te verheffen tot een finale conclusie (d.w.z. tot een vastgedragen overtuiging), dan kan men de ravage en malaise die collectivisme noodzakelijkerwijs veroorzaakt nu ook evident in eigen land aanschouwen:

- Als hardwerkende koppels publiekelijk zeggen dat zij bij een inkomen van een ton, netto evenveel koopkracht overhouden als mensen in de bijstand...
- Als huurders die geen koopwoning kunnen kopen, uit hun huurpanden moeten omdat verhuurders door huurplafonds verlies lijden en hun verhuurpanden verkopen, waarna er dus vervolgens kopers in die huurwoningen komen en er voor de oorspronkelijke huurders zodoende straks helemaal geen huizen meer zijn (terwijl zij 'statushouders' voorrang zien krijgen op woningen)...
- Als huizenbezitters roepen dat zij liever huurder zouden willen zijn, omdat zij bij elk nieuw kabinet allerlei nieuwe risico's lopen om te worden geruïneerd door steeds veranderende belastingen en andere regels, en zij gedwongen worden bijv. gas-loos te wonen, verplicht worden tot het kopen van bijv. warmtepompen, en straks mogelijk gedwongen zullen worden om o.a. vleermuiskraamkasten en insectenhôtels in/op hun huizen (hun eigen bezit) te moeten plaatsen...
...dan staan allerlei fundamentele economische stimuli in het land duidelijk volledig de verkeerde kant op.

Nu durven sommige partijen daarbovenop zelfs hardop te spreken over 75% erfbelasting – waarmee *alle bezit van alle Nederlanders* in één generatie naar de overheid zou 'vloeien' (!!) – en over een vermogensgrens van 50 miljoen – waardoor alle stimuli om méér dan dit 'plafond' te verdienen *uit de maatschappij zouden verdwijnen*, waardoor er uiteindelijk geen scheepvaartindustrie meer mag bestaan (een jacht kost al snel 50 miljoen, één containership is het veelvoudige waard, laat staan een scheepswerf), geen luchtvaartindustrie (een vliegtuig kost al snel veel meer dan 50 miljoen), geen financiële industrie (een bank of verzekeraar is gemiddeld vele miljarden waard, en andere soorten financial service providers ook), geen hotelindustrie (een hotelketen is gemiddeld vele tientallen miljoenen waard en meer), geen vastgoedindustrie (een modern kantoorgebouw of luxe woontoren is al snel honderden miljoenen waard), geen historische kunstcollecties, geen grote bedrijven, etc., etc. NB: Ook de grote zeilschepen die u op de foto bovenaan dit artikel zag staan zijn veelal meer dan 50 miljoen euro waard, en mogen zodoende met zo'n 'plafond' ook niet meer worden bezit, volgens de politici en kiezers die publiekelijk dergelijke economische 'roof- en plundertochten' zonder scrupules durven te bepleiten.

Dergelijke voorstellen zijn expliciete aanvallen op *alle industrieën* en *alle ondernemers* – en als die niet meer mogen bestaan, dan zakt het land terug naar een pre-industrieel niveau (d.w.z. het 'ontwikkelingsniveau' van de Middeleeuwen). NB: Vergeet niet dat mensen die dergelijke bezittingen in Nederland inderdaad op hun balansen hebben staan (zoals iedereen in de Quote500), voor 'slechts' 5 miljoen dollar een gold-card in de VS kunnen kopen, waar deze plafonds niet bestaan – en dergelijke industrialisten en zakenmensen zeer welkom zijn, alsook gerespecteerd en gewaardeerd worden. NB: Unilever en Shell zijn we al kwijt, de olie- en

gasvelden grotendeels gesloten – en nu zijn er zelfs partijen die roepen dat ze Tata Steel en (civiele- en militaire) vliegvelden willen gaan afbreken om daarvoor in de plaats sociale woonwijken te gaan bouwen (!).

Daarbij, zoals ik in de column "Geen oorlog maar ook geen vrede" reeds stelde: *het is oorlog*. Dit wordt inmiddels door oud-Commandant der Strijdkrachten en voormalig hoogste NAVO-militair luitenant-admiraal *Rob Bauer* ook in expliciete termen nu zo uitgesproken: "[we zijn wel in oorlog](#)". En dan moet u nog eens goed nadenken over waar sommige politieke partijen in Nederland eigenlijk mee bezig zijn...

Voordat wij concreet gaan rekenen, als laatste vooraf nog dit: als u zich afvraagt, met een totale effectieve belastingdruk van >90% op alles wat u verdient, bezit en koopt, en een evenzo grote kapitaalontwaarding over tijd door cumulatieve inflatie-effecten, *hoe het dan kan zijn* dat de economie alsnog in redelijke mate voortdraait en niet reeds is ingestort?

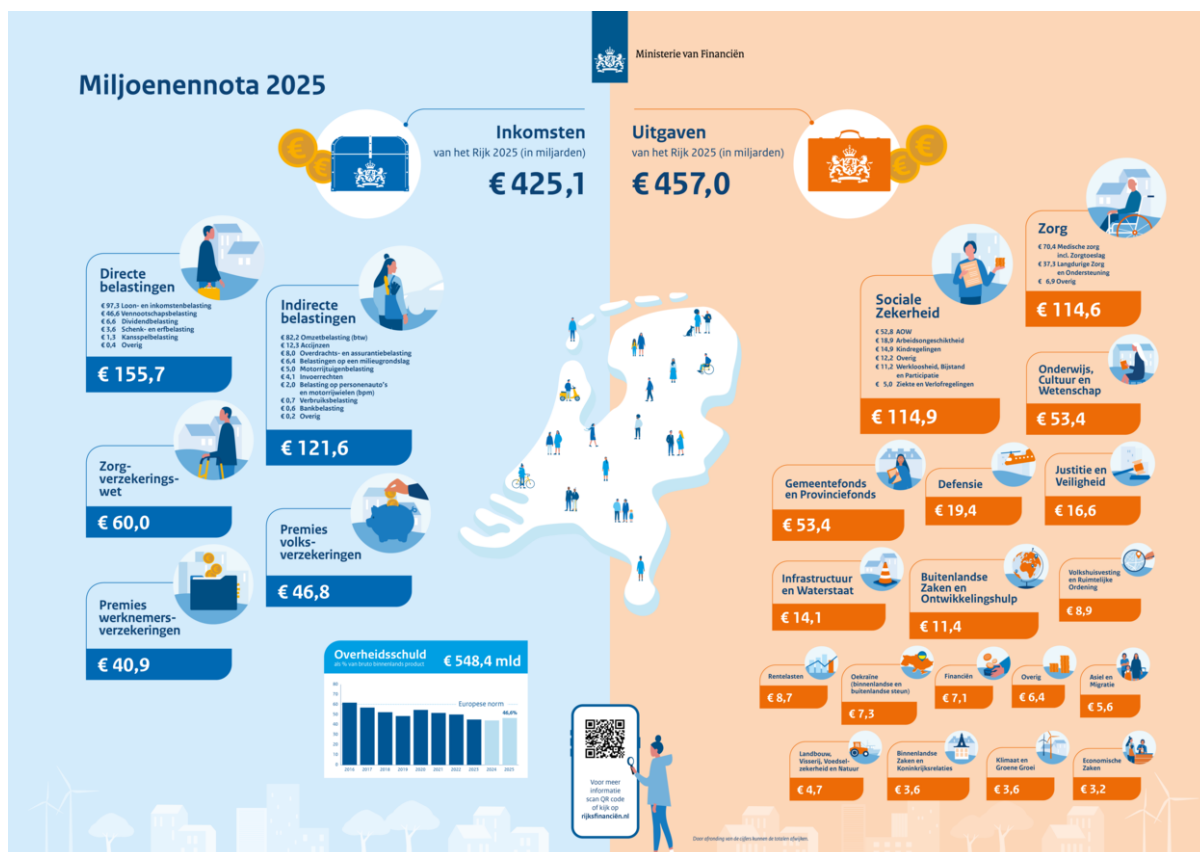
Dit kan alleen maar betekenen dat de economie blijkbaar zó krachtig is, dat zelfs onder al dit economische geweld van impropere, collectivistische overheidsinmenging, de gemiddelde economische productiviteit in Nederland blijkbaar *van dermate hoog niveau is* (en de stimuli tot dergelijke productie dus evenzo in bepaalde mate aanwezig) dat de economie niet zucht en (nog) niet in elkaar klappt onder de huidige druk. Dit geeft voornamelijk maar weer eens aan *hoe ongelooflijk productief* onze 21^e-eeuwse industriële (fossiel gedreven) economie daadwerkelijk is: dat het bereikte industriële productieniveau (en de efficiëntie ervan) blijkbaar dergelijke overheidsinmenging, geldontwaarding en kapitaalontvreemding (tijdelijk) kan 'weerstaan' (zie bijv. de video "[Why the Netherlands is Europe's most OverPowered Country](#)", dat van deze productieve kracht een aardige illustratie biedt).

Op langere termijn zal de economie dit echter noodzakelijkerwijs niet kunnen volhouden en uiteindelijk wel *moeten instorten* bij gelijkblijvende politieke filosofie (en de hieruit resulterende stimuli en effecten in de maatschappij) – echter zou het antwoord op de laatste vraag *eenieder die begrijpt wat dit impliceert*, moeten aansporen tot hoop (en inspiratie) voor wat er allemaal mogelijk kan zijn in de toekomst, als men zich eens voorstelt wat er voor een wereld zou kunnen ontstaan wanneer deze productieve kracht *ontketend en vrijgelaten zou worden*. Dat is wat ik u hier wil voorrekenen.

NB: Om uzelf beter te isoleren tegen de parasitaire economische effecten van de huidige collectivistische politiek-economische trends, raad ik eenieder aan zich te verdiepen in de beginselen van "geld" – en ervoor te zorgen dat men de 'vruchten' van diens arbeid opslaat in een zogeheten "hard geld". Als men diens huidige economische leven "herkapitaliseert" op een hard geld (uw spaargeld, uw onderneming, uw pensioen, uw beleggingsportfolio, etc.), dan zal u – ongeacht enige aanblijvende collectivistische trends of eenderwelk overheidshandelen – als individu alsnog uw *eerlijk zelf-verdiende* waarden hiertegen beschermen. In de 21^e eeuw bestaat er voor een individu niet langer een praktische reden om zich nog langer onvrijwillig onderhevig te maken aan de grillen van collectivistische politici, noch aan de grillen van hun kiezers. (Zie hiertoe mijn eerder genoemde essay.)

Met deze opmerkingen over enkele beginselen vooraf, laten we nu eens kijken hoe een *rechtvaardige* terugkeer naar kapitalisme eruit zou behoren te zien – waarbij verplichte collectieve belastingen *sterk omlaag* gaan en individuele economische vrijheden en nettoresultaten *sterk omhoog* gaan.

We beginnen logischerwijs met het bekijken van de huidige overheidsbalans. Onderstaande figuur toont een (hoog-over) overzicht van de actuele overheidsinkomsten- en uitgaven:

Figuur: Miljoenennota-2025

Deze Miljoenennota geeft de totale context weer van het onderwerp dat momenteel ter discussie ligt. We maken aan de kostenzijde eerst een onderscheid tussen a) onontkoombare kosten, en b) kosten van zaken die proper gezien *niet tot de taken* van de overheid behoren, die op termijn behoren te worden afgebouwd:

Er zijn **drie hoofdtaken** die onherroepelijk de exclusieve taak van de overheid zijn (en in de toekomst ook altijd zullen blijven): 1) Defensie, 2) Politie en 3) Justitie. Zoals men in de Miljoenennota kan zien, betreffen de kosten voor de uitvoering van deze taken momenteel:

Kosten hoofdtaken

- "Defensie" E 19,4 mld
- "Justitie en Veiligheid" E 16,6 mld

Hierbij nemen we reeds gedane toezeggingen in acht (o.a. tijdens de NAVO-top in Den Haag dit jaar), waardoor deze kostenposten de komende jaren in significante mate zullen gaan stijgen.

Ook aan de volgende kostenposten kan niet worden gemoeid:

Kosten overige taken

- "Rentelasten" E 8,7 mld
(Dit betreffen lopende betalingsverplichtingen die moeten worden nagekomen)
- "Oekraïne" E 7,3 mld
(Deze fondsen zijn reeds toegezegd, waar dus op/mee gerekend wordt, waarbij zowel Oekraïense levens als onze eigen nationale veiligheid direct gemoeid zijn)
- "Financiën" E 7,1 mld
(Dit Ministerie is ondersteunend aan de drie hoofdtaken)
- "Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties" E 3,6 mld

(Zoals ik in het stuk "Van vroege vrijheidsnatie tot collectivistische verzorgingsstaat", op mijn website te lezen, reeds heb geargumenteed, zie ik op korte- noch middellange termijn *geen enkele goede reden* tot wijziging van de Nederlandse staatsvorm).

De onontkoombare kostenposten bedragen zodoende (minimaal) E 62,7 miljard.

Er is op andere overheidsonderdelen onmiddellijk een significante hoeveelheid geld te besparen door een velerlei aan impropere activiteiten stap-voor-stap te gaan afbouwen, waaronder met name:

Af te bouwen kosten op langere termijn

- "Sociale zekerheid"	E 114,9 mld
- "Zorg"	E 114,6 mld
- "Onderwijs, Cultuur en Wetenschap"	E 53,4 mld

De ruimte die hiermee *op langere termijn* vrijkomt om belastingen- en andere kosten te verlagen bedraagt hiermee (minimaal) ca. E 282,9 mld

De volgende posten blijven op kortere termijn ook *ongemoeid*:

Overige kosten die op kortere termijn ongemoeid blijven

- "Infrastructuur en Waterstaat"	E 14,1 mld
- "Overig"	E 6,4 mld
- "Asiel en Migratie"	E 5,6 mld
- "Economische Zaken"	E 3,2 mld

Overige kosten die op kortere termijn teruggebracht worden

- "Gemeentefonds en Provinciefonds"	E 53,4 mld
- "Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingshulp"	E 11,4 mld
- "Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening"	E 8,9 mld
- "Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur"	E 4,7 mld
- "Klimaat en Groene Groei"	E 3,6 mld

Dat maakt te volgende totalen:

Ongemoeide kosten: E 92 miljard

Afbouwruimte over tijd: **E 364,9 miljard (!)**

...waarvan korte termijn E 82 mld
en lange termijn E 282,9 mld

Rechtvaardige afbouw van al deze impropere (sociale) voorzieningen en activiteiten houdt in dat men bij iedere beleidswijziging te allen tijde de volgende **principes** in acht houdt:

- 1) er mogen geen reeds gemaakte individuele toezeggingen ongedaan worden gemaakt;
- 2) er moet een redelijke periode van respijt worden geboden voordat eenderwelk nieuw beleid van kracht gaat, zodat men zich kan aanpassen en voorbereiden op de nieuwe situatie die komen gaat;
- 3) alle afbouw, afwikkeling en deregulering geschiedt middels het principe van "paired-decontrols" (bijv. wanneer subsidies in de visserij worden stopgezet, is de hieraan gekoppelde tegenzijde bijv. dat vergunningskosten en speciale belastingen in de visserij ook worden geschrapt).

De belangrijkste beleidskeuzes die met de vrijgekomen middelen gemaakt kunnen worden:

a) Financiering van de stijgende *lopende* kosten (d.w.z. *niet* middels belastingverhogingen):

- Bekostigen van de toegezegde stijgende *Defensie/NAVO-bijdrage* (van 2% BNP naar 5% BNP);
- Sterk vergroten van de *Politiecapaciteit* en bijbouwen van benodigde *Penitentiaire Instellingen*;
- Bekostigen van huidige tekorten in de in het verleden reeds toegezegde *AOW/Pensioen- en overige collectieve voorzieningen*.

b) Financiering van *reductie van de overheids grootte* en uitvoeren van *deregulering*:

- Sterke *verlagingen van belastingen op inkomen en spaargeld* (de eerste stap naar het kunnen dragen van eigen verantwoordelijkheid en eigen lasten is dat individuen het geld dat zij zelf verdienen, ook zelf mogen houden);
- De *overheid volledig uit de huizenmarkt halen* (hierbij is de vraag naar huizen inmiddels zo groot, dat iedere aannemer met ambitie die iets kan, in een vrijgemaakte, open markt zich gestimuleerd zal zien om het aanbod te gaan produceren waar door de markt zo gretig om wordt gevraagd);

Daarnaast pleit ik voor een aantal initiatieven vergelijkbaar met, en in navolging van de Verenigde Staten van Amerika:

c) Het oprichten van een '*D.O.G.E. Nederland*', dat de taak krijgt om de lange termijn deregulering en afwikkeling van impropere overheidsonderdelen en -activiteiten uit te voeren;

d) Het versterken van de *Marechaussee*, met de taak om buitenlandse inmenging middels het veroorzaken van vluchtelingenstromen tegen te gaan, door strenge(re) grensbewaking in te richten, alsmede door illegale- danwel geïnfiltreerde actoren op te sporen en uit te zetten;

e) Het oprichten van een *Strategische Bitcoin Reserve*, met de doelstelling om (net als de Amerikanen) ervoor te zorgen dat Nederland een vroegtijdig strategisch aandeel neemt in het *lange-termijn kapitaal van de 21^e eeuw*, zodat wanneer de rest van de wereld er de komende jaren langzaam naartoe zal bewegen (incl. onze vijanden), Nederland reeds een passend strategisch aandeel ervan zal bezitten. In de verre toekomst kan potentieel met de opbrengsten hiervan (een deel van) de staatsschuld worden afgelost, en (een deel van) de staatskosten (bijv. Defensie) mee worden bekostigd, d.w.z. zonder hier nog langer belastingen voor te moeten heffen bij de Nederlandse burgers (voor een uitgebreide bespreking van dergelijke nationale, financiële strategie, zie de keynote speeches van *Michael Saylor* hierover);

Daarnaast pleit ik voor *veel hogere celstraffen voor gewelds- en zedendelicten*. Het is één van de grootste heersende onrechten richting alle eerlijke, goedaardige burgers in Nederland, dat zij gedwongen worden samen te leven met moordenaars en verkrachters – die al na een aantal jaar opnieuw losgelaten worden op de samenleving, onder de pretentie van 'rehabilitatie' *waar nog nooit iemand bewijs voor heeft gegeven dat men überhaupt enig idee zou hebben van of dat wel kan en hoe dat zou moeten* (zeker niet in wat tegenwoordig doorgaat voor cognitieve wetenschap, waar de vrije wil niet erkend wordt). Moordenaars en verkrachters moeten eenvoudigweg *voor altijd* uit de samenleving worden verwijderd – van dergelijke misdaden is moreel niet meer terug te komen en hier is geen boetedoening mogelijk. Geen enkele burger zou ooit opnieuw aan de grillen van dergelijke monsters blootgesteld mogen worden, die op elk willekeurig moment opnieuw gevaar voor ieders leven kunnen vormen zodra één van hen weer zou besluiten 'zichzelf te willen uitdrukken'.

Een ander fundamenteel punt is het *blijven afwenden van een dienstplicht*. Met dank aan en grote waardering voor staatssecretaris van Defensie *Gijs Tuinman* is er geen nieuwe opkomstplicht ingesteld. Daarbij ben ik zeer vóór het initiatief van een brief sturen naar jongeren. Dit schendt niemands rechten en vergroot de koppel-kansen voor Defensie exponentieel. (Wat mij betreft mag dergelijk initiatief worden uitgebreid om ook zo'n brief namens de Politie te sturen.) Momenteel is de spagaat omtrent de dienstplicht echter zó groot aan het worden, dat men in contradicties-in-termen spreekt zoals "vrijwillige dienstplicht". Men kan niet met goed fatsoen stemmen op een

partij die een dienstplicht voorstaat, gezien een dienstplicht de afbreuk betekent van álle rechten – en van de legitimiteit van de rechtsstaat als zodanig (zie mijn eerdere columns over de dienstplicht). Net als in de VS, dat ook een proper, vrijwillig leger heeft, worden ook in Nederland de door de Krijgsmacht gestelde wervingsdoelstellingen reeds ruimschoots behaald – en is er naast geen enkele legitimering, ook geen enkel excuus voor eenderwelk voorstel in een andere richting.

Over buitenlandbeleid wil ik kort zijn:

- Geen buitenlandse verstrengelingen in de zin zoals *George Washington* dat voorstond. D.w.z. een stop aan eindeloze en oeverloze buitenland-hulp – en een vertrek uit allerlei supranationale instituten.

- Steun voor Israël: Iemand die Israël niet steunt kan geen bondgenoot zijn van een vrije democratische rechtsstaat. (Zie eerdere columns.) Een stem op eenderwelke expliciet anti-Israël partij is zodoende moreel uit den boze. (Ditzelfde geldt voor elke expliciet anti-Amerika partij.)

- Luister naar de ervaren militairen, inlichtingenmedewerkers, politieagenten en opsporingsmedewerkers in Nederland. Zij weten zeer goed wat er geopolitiek werkelijk allemaal speelt (en op het spel staat).

De laatste twee onderwerpen die ik hier kort wil bespreken zijn *onderwijs* en *migratie*.

Wat betreft *onderwijs*: "in recht" is het niet aan de overheid om "het recht tot keuzevrijheid" van ouders te schenden door hun kinderen een leerplicht op te dwingen. Zodoende is er ook *geen legitieme morele- noch rechtmatige basis* voor enige vorm van overheidsgestuurd onderwijs – en de enige propere manier om onderwijs te organiseren is via de vrije markt. Dit betekent tevens dus dat de overheid zich niet heeft te mengen in het *type onderwijs* dat mensen zelf kiezen (zij het openbaar onderwijs, religieus georiënteerd onderwijs, etc.). Als men het principe heeft begrepen dat "het *ethische* ook het *praktische* is", en zich ook maar ietwat in de geschiedenis verdiept, dan zult u ook hier zien dat *een vrije markt verreweg superieur onderwijs oplevert* in vergelijking tot verplicht staatsonderwijs (lees hiertoe de verschillende essays van *Leonard Peikoff* en *Ayn Rand* over onderwijs). De huidige erbarmelijke, afschuwwekkende staat waarin het ('progressieve') onderwijs in Nederland zich momenteel begeeft – waar men massaal weigert kinderen nog langer feiten en kennis te leren omdat 'er geen feiten bestaan en een mens deze toch sowieso niet kan kennen', waar kinderen nog slechts aangespoord worden om hun "gevoelens" te uiten en hierdoor nooit leren om te denken – zou iedere oprechte didacticus, onderwijzer en ouder hoe dan ook tot zeer kritische (zelf)reflectie moeten manen.

Wat betreft *migratie* moet ik opmerken dat hier een onderscheid gemaakt moet worden tussen een aantal zaken: Ten eerste tussen een kapitalistische staat met open grenzen versus een industriële verzorgingsstaat met open grenzen: in het geval van de laatste zal ieder achtergesteld individu uit eenderwelk achterland op Aarde zich gestimuleerd zien om hierheen te verhuizen, en op kosten van de werkende populatie gebruik te maken van de sociale voorzieningen van de verzorgingsstaat. Als men slechts kort in acht neemt wat het percentage geïndustrialiseerde welvarende staten is op Aarde, ten opzichte van de hoeveelheid landen waar men nog in primitieve, pre-industriële armoede leeft (veelal onder autocratische regimes, en niet zonder toeval, want deze twee zaken zijn direct aan elkaar gerelateerd), zou dit voor iedereen eenvoudig te begrijpen moeten zijn – en al helemaal als men bedenkt hoeveel miljarden mensen dit betreft, ten opzichte van het kleine Nederland bestaande uit slechts ca. 18 miljoen mensen, waarvan het aantal werkenden daarbij slechts ca. 9,8 miljoen mensen bedraagt – die al deze lasten in de praktijk moeten dragen.

Ten tweede, in een kapitalistische staat, waar men *niet het onverdiende kan claimen*, worden *alléén die mensen* gestimuleerd om naar dit land te verhuizen die willen verhuizen naar de *vrijheid van op eigen benen te staan* en de *ambitie om verantwoordelijkheid te nemen en te dragen voor hun eigen leven* (en dat zijn de beste mensen die men in een land kan aantrekken).

Zolang wij echter aan zovelen allerlei collectieve voorzieningen in Nederland hebben toegezegd, zal de instroom van nieuwe mensen die een beroep doen op dergelijke collectieve voorzieningen sterk moeten worden ingeperkt – zeker in een trend van *vergrijzing*, alsook van kunde- en *ambiteloosheid* (lethargie) onder de jeugd, d.w.z. van de toekomstige werkenden, door het huidige gebrek aan stimuli in een verzorgingsstaat zoals Nederland momenteel (nog) is.

Hiermee zijn m.i. de meest fundamentele moreel-politiek-economische thema's van het huidige Nederland besproken. Zoals gezegd ben ik van de overtuiging dat, als wij in Nederland de overheidsinmenging in de economie stap-voor-stap, op een rechtmatige en rechtvaardige wijze (opnieuw) zouden ontwaren, er vrijwel onmiddellijk een nieuwe Gouden Eeuw zou losbarsten. Er schuilt en sluimert nog steeds een grote potentie aan economische kracht in dit land, al zij het nog onder het juk van een haast evenzo krachtige overheidsrepressie die deze momenteel (nog) tegenhoudt en weer tenietdoet.

We staan voor de fundamentele keuze: óf we herontdekken wat "rechten" zijn en beginnen een rechtvaardige terugkeer naar kapitalisme, óf we gaan ten onder aan collectivisme.

Vermijd hierbij iedere partij die stelt dat 'de massa' niet nadenkt en intellectualiteit afdoet als numeriek onbelangrijk – en dat 'de massa' door politici gepaaid moet worden met babypraat, met flauwe slogans, vleiende clichés, volkse toespraken in tweelettergrepige woorden, op de expliciete premisse dat de rede niet werkt, dat kiezers gewonnen moeten worden door aanspraak op hun emoties en zij, op de een of andere manier, misleid of bedrogen moeten worden om het 'juiste pad' te kiezen; d.w.z. die houden dat "ideeën" slechts middelen zijn om de massa te misleiden (d.w.z. dat ideeën 'belangrijk zijn voor de onnadenkenden', maar 'de denkers weten wel beter'). En tevens: laat uw "vaderlandslievendheid" (het land als waarde om diens ideeën) niet worden afgedaan of besmeurd als "nationalisme" (het land als waarde *ongecht* diens ideeën).

Ideeën zijn de meest praktische dingen die in de wereld bestaan. De *juiste* ideeën worden aan de mensen gemiddeld helaas niet of nauwelijks (meer) geleerd en uitgelegd, hooguit nog in de opvoeding – waarbij de kerndeugden "rationaliteit" (je gezond verstand gebruiken), "onafhankelijkheid" (op eigen benen staan), "integriteit" (staan en opkomen voor je principes), "eerlijkheid" (eerlijkheid duurt het langst), "rechtvaardigheid" (ontvangen en geven wat men verdient), "productiviteit" (hard werken, sparen, investeren) en "trots" (successen vieren en hier een hoge eigenwaarde aan ontlenen) aan veel opgroeiende kinderen nog in bepaalde mate worden bijgebracht – maar niet langer in het onderwijs noch in de media en de huidige politiek is daarvan een logisch gevolg en afspiegeling. Intellectueel gezien is het als een dorre woestijn waar geen redelijk mens zich nog met enig plezier mee moeit, maar bedenk: u mag dan wel zeggen niet geïnteresseerd te zijn in Politiek, maar Politiek is hoe dan ook geïnteresseerd *in u*.

Het is in Nederland *nog niet te laat*: we zijn *nog steeds vrij* om de juiste ideeën te verspreiden, voor te staan en te kiezen (in tegenstelling tot bijvoorbeeld Engeland nu, waar men inmiddels niet meer vrij kan spreken en mensen in de gevangenis belanden voor 'onwelgevallige' ideeën). En stelt u zich toch eens voor wat het land nog zou kunnen worden, wanneer de nog altijd aanwezige intellectuele- en economische krachten (opnieuw) zouden worden bevrijd en ontketend...

De verschillen tussen de politieke programma's kunnen haast niet verder uit elkaar liggen dan nu het geval is – de keuze tussen vrijheid of onvrijheid niet explicieter dan dit – en het is zodoende van cruciaal belang dat u komende verkiezingen gaat stemmen. Er valt alles te kiezen: de toekomst van Nederland zal ermee worden bepaald. Laat uw stem daarvan een reflectie zijn.